

REŻYSERIA Lena Frankiewicz
TEKST, KONSULTACJE DRAMATURGICZNE Mateusz Pakuła
MUZYKA Marek Karolczyk i Kamil Pater
SCENOGRAFIA Marcin Chlanda
KOSTIUMY Arek Ślesiński
RUCH Izabela Chlewińska
WARSZTATY WOKALNE Barbara Mossor – Wilińska
ASYSTENT REŻYSERA Maja Wachowska
INSPICJENT Agnieszka Kasprzak

OBSADA

Sabrina:	Natasza Aleksandrowitch
Pianino 2:	Zbigniew Antoniewicz
Muchomor 1:	Agnieszka Dziecielska
Olaf:	Michał Grzybowski
Erni:	Dawid Lipiński
Pianino 1:	Wojciech Masacz
Pianino 3:	Tomasz Ratajczak (gościnnie)
Fibi:	Maja Wachowska
Bolo:	Michał Wierzbicki
Muchomor 2:	Lech Wierzbowski

TEATR
BOGUSŁAWSKI
KALISZ

Teatr im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu
pl. Bogusławskiego 1 / 62-800 Kalisz
tel. 62 760 53 00
teatr.kalisz.pl
facebook.com/TeatrBoguslawskiego

DYREKTOR NACZELNY I ARTYSTYCZNY: MAGDA GRUDZIŃSKA
KIEROWNICZKA ARTYSTYCZNA: WERONIKA SZCZAWIŃSKA

ZESPÓŁ TEATRU
GŁÓWNA KSIĘGOWA: Iwona Busschaert
DZIAŁ KSIĘGOWOŚCI: Małgorzata Binduga, Dorota Rzepczak, Karolina Wojnarowicz
KIEROWNIK DZIAŁU ORGANIZACJI WIDOWNI, PROMOCJI I IMPRESARIATU:
Adela Matuszewska
DZIAŁ ORGANIZACJI WIDOWNI, PROMOCJI I IMPRESARIATU: Magdalena Barska,
Łukasz Jaskóła, Ewelina Knajdek-Marcinkowska, Anna Przespolewska, Tomasz Wierzgacz
KOORDYNATOR PRACY ARTYSTYCZNEJ: Liliana Skutecka
KASA TEATRU: Ewa Gruszczyńska, Aneta Joachimkowska
KIEROWNIK TECHNICZNY: Karol Ciupek
BRYGADIER SCENY: Grzegorz Szary
OBSŁUGA SCENY: Paweł Grochowski, Jan Klatkowski, Jacek Kostecki, Dariusz Łuszkiewicz,
Radosław Szymczak
AKUSTYCY: Andrzej Druźbiak, Sebastian Jochan
OŚWIETLENIOWCY: Adam Glapiński, Dariusz Sądziński, Janusz Szychta
REKWIZYTORZY: Kamil Berczak, Andrzej Górnicki
GARDEROBIANE: Elżbieta Pałucka, Irena Pawlaczyk, Małgorzata Wypych
FRYZJERKI - CHARAKTERYZATORKI: Anna Kalinowska, Karina Owczarek
PRACOWNIA KRAWIECKA DAMSKA: Henryk Piątkowski, Barbara Przybyła
PRACOWNIA KRAWIECKA MĘSKA: Anna Sobczak,
PRACOWNIA PLASTYCZNA: Jolanta Pawłowska
KONSERWATOR: Marek Aronowski
KIEROWNIK DZIAŁU ADMINISTRACYJNO-GOSPODARCZEGO: Krystyna Szara
DZIAŁ ADMINISTRACYJNO-GOSPODARCZY: Arleta Bartoszek, Mirosław Bera, Piotr Binduga,
Joanna Kąkol, Anna Piasecka
SEKRETARIAT: Aneta Stawik
KADRY: Karina Guzielak
PRZETARGI, BHP: Joanna Sobocka
GRAFIK/INFORMATYK: Piotr St. Walendowski

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

patroni medialni

COTUCOTAM.PL

Mateusz Pakuła
**MIASTO
PUSTYCH
PIANIN**

reżyseria Lena Frankiewicz

premiera 17 października 2015

Teatr im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu

OLAF

No więc jako Pianina niecznie magicznie zantropomorfizowane w ludzi którzy właśnie uciekli z miejsca straszliwej kaźni a mianowicie mitycznego Miasta Pięknych Pianin możemy udzielić wam takiej oto informacji turystycznej że w tej krainie fantastycznej znajduje się w tej chwili w promieniu wielu wielu dni drogi jedno jedyne tylko miasto. Właśnie Miasto Pięknych Pianin. A ponieważ właśnie stamtąd uciekliśmy to wy oczywiście śmiało tam zmierzajcie tylko że oczywiście na tak zwaną własną odpowiedzialność oraz własną właściwie zgubę.

FIBI

Zaraz zaraz zaraz po kolei po kolei jaka zguba jaka kaźnia jaka czarownica?

OLAF

Yyy.

BOLO

Mówiliśmy coś o czarownicy?

OLAF

Ja nie.

BOLO

Ja też nie.

ERNI

Ja też nie. A jest jakaś czarownica?

BOLO

No jest. Czarownica Sabrina to straszna magiczna czarownica która ma we władaniu całe to mitologiczne Miasto Pięknych Pianin. Miasto składa się z jej zamczyska i ogródka działkowego dookoła niego. Także tego. My spadamy! Ciał bambinos! Wszystkiego dobrego!

Mateusz Pakuła *Miasto Pustych Pianin* (fragment)

**Gdzie słyszysz śpiew, tam wejdź
tam dobre serca mają.
źli ludzie, wierzaj mi,
ci nigdy nie śpiewają.**

„Jest jedna rzecz szczególnie wspaniała w improwizacji. Albo po prostu w graniu – improwizacja brzmi trochę pompatycznie. A więc granie jest wywrotowe wobec dosłownie wszystkiego. Nic dziwnego, że przemysł muzyczny usiłuje je stłamsić. Improwizacja jest mu oczywiście nie na rękę – nie sposób zarobić pieniędzy na głównie, w którym nigdy nie wiadomo co się stanie za minutę. Podjęto więc próby uziemienia improwizacji. Ale wtedy ta wywrotowość przeniknęła do świata nowych technologii – nie sposób uziemić kolesia, który po prostu miksuje muzykę. A nie brakuje takich, którzy improwizują, remiksując istniejące nagrania. I na tym właśnie polega żywotność muzyki. Granie to krwiobieg napędzający całą muzykę. Z reguły chodzi w nim o zmiany, czyli faktycznie o wywrócenie spraw do góry nogami.”

Derek Bailey

„Wiek dwudziesty jest między innymi Wiekiem Hałasu. Hałas fizyczny, hałas umysłowy i hałas pragnień – dysponujemy historycznymi świadectwami każdego z nich. Nie ma w tym nic dziwnego – przecież wszystkie środki, jakimi dysponuje nasza niemalże cudowna technologia, rzucone zostały do toczącej się obecnie walki z ciszą. Radio, ten najbardziej popularny i wpływowy ze wszystkich ostatnich wynalazków, jest właśnie przewodnikiem, po którym prefabrykowany zgiełk może wpłynąć do naszych domów. Ten zgiełk dociera oczywiście znacznie głębiej niż do bębenków usznych. Przenika do naszego umysłu, wypełniając go prawdziwą wieżą Babel rozrywek – bieżącymi wiadomościami, luźnymi porcjami informacji, rykiem korybantycznej lub sentymentalnej muzyki, nieprzerwanie powtarzanymi dawkami dramatu, który nie przynosi żadnego katharsis, a jedynie pragnienie codziennych lub nawet cogodzinnych lewatyw emocjonalnych. Tam natomiast, gdzie stacje nadawcze utrzymują się – jak to się dzieje w większości krajów – ze sprzedawania swojego czasu agencjom reklamowym, hałas przenoszony jest od uszu, przez dziedzinę fantazji, poznania i uczucia, do centralnego rdzenia życzeń i pragnień ego. Mówiony czy drukowany, przenoszony na falach eteru lub na drzewnej miazdze, każdy tekst reklamowy ma jedno tylko zadanie – uniemożliwienie tego, aby wola osiągnęła kiedykolwiek milczenie.”

Aldous Huxley

Kultura dźwięku. Teksty o muzyce nowoczesnej, wybór i redakcja Christoph Cox, Daniel Warner, słowo /obraz terytoria, Gdańsk 2010, s. 21 i 119